

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ-ΑΠΟΨΕΙΣ

Με το βλέμμα στραμμένο στην πόλη

αντιμετωπίζω την πρόκληση των εκλογών, ως μια μοναδική ευκαιρία να δούμε τα θέματα της Θεσσαλονίκης με :

- Αισιοδοξία και ειλικρίνεια
- Αίσθηση της πραγματικότητας
- Αξιοποίηση γνώσεων για την επίλυση χρόνιων προβλημάτων της
- Διάθεση για συστηματική δουλειά

Είναι η ώρα ο Δήμος να επιστρέψει στη πόλη και η πόλη να περάσει μπροστά.

A.

Η αναγκαιότητα να αλλάξει πρόσωπο η πόλη είναι επιτακτική.

Η απερχόμενη δημοτική αρχή, ως παράταξη, βυθισμένη στην εσωστρέφεια, στην αναποτελεσματικότητα και στις συνέπειες της κακοδιαχείρισης, καθίσταται ακατάλληλη να ηγηθεί πρωτοβουλιών για την αναγέννηση της Θεσσαλονίκης. Επιπλέον η στενή κομματική εξάρτηση της δημοτικής αρχής αποδείχθηκε σημαντική τροχοπέδη στην πρόοδο της πόλης.

Η απουσία στρατηγικού σχεδίου για την αναβάθμιση της πόλης και συναινετικών πρωτοβουλιών για την αξιοποίηση των πλεονεκτημάτων της, η συνεχόμενη υποβάθμιση του περιβάλλοντος, αστικού και πολιτισμικού πρέπει να αντιμετωπισθούν τώρα.

Οι Δημοτικές εκλογές του Νοεμβρίου μπορούν και πρέπει να αποτελέσουν αφετηρία για την αναστροφή της αρνητικής πορείας.

Η Θεσσαλονίκη του 21ου αιώνα πρέπει να αποκτήσει ξανά αυτοπεποίθηση, εξωστρέφεια και δυναμισμό. Να βαδίζει με νέα και συλλογικά σχήματα διοίκησης που θα κινητοποιούν και θα εμπνέουν όλους τους πολίτες.

Στη νέα αρχιτεκτονική της Ευρώπης η Θεσσαλονίκη του 21^{ου} αιώνα καλείται να εξασφαλίσει με γρήγορους ρυθμούς τις κατάλληλες υποδομές ώστε να λειτουργήσει ως οικονομικό, διοικητικό και πολιτισμικό κέντρο, κόμβος υπηρεσιών υγείας και εκπαίδευσης, εμπορίου και καινοτομίας, μεγάλων συγκοινωνιακών κι επικοινωνιακών δικτύων .

Χρειαζόμαστε λοιπόν ένα στρατηγικό σχέδιο ανάπτυξης και διαχείρισης των μεγάλων θεμάτων, με επανασχεδιασμό προτεραιοτήτων για την ευρύτερη μητροπολιτική περιοχή. Αυτό το σχέδιο θα προκύψει από:

- α. Μια προκαταρκτική αλλά συνθετική μελέτη καθορισμού στόχων κι προτεραιοτήτων.

β. Ένα διεθνή διαγωνισμό για τον στρατηγικό αστικό σχεδιασμό της Θεσσαλονίκης και της ευρύτερης περιοχής (Β.Δ Θεσσαλονίκη -Ν.Α Θεσσαλονίκη - Ιστορικό / εμπορικό κέντρο και τέλος την ενδιάμεση ζώνη μεταξύ παλιάς και νέας πόλης).

Με αυτό τον τρόπο τα προβλήματα της μητροπολιτικής περιοχής θα τεθούν στο επίκεντρο, αφού η εκπόνηση του στρατηγικού σχεδίου θα μπορούσε να γίνει μοχλός για την κοινωνική κι οικονομική ανάπτυξη των πολιτών, της ίδιας της πόλης. Εργαλείο για την υλοποίηση συγκεκριμένων πρωτοβουλιών για την αναπτυξιακή ταυτότητα της Θεσσαλονίκης, είναι η αगाστή συνεργασία του Δήμου με τους Φορείς και τα Επιμελητήρια.

Η Θεσσαλονίκη πρέπει να αποφασίσει για το μέλλον της, γυρίζοντας σελίδα.

B.

Όταν λέμε ότι χρειάζονται συνδυαστικές αναπτύξεις για τον μητροπολιτικό χώρο, με στόχο ένα νέο ρυθμιστικό - πολεοδομικό σχέδιο (master-plan) εννοούμε ότι πρέπει να αλλάξουμε ρότα και να επιστεύσουμε στηριζόμενοι στην συλλογική μας εμπειρία και βλέποντας τη διαδρομή. Τώρα χρειάζονται ρεαλιστικές και καινοτόμες ιδέες και σύγχρονος/ αειφορικός αστικός ανασχεδιασμός. Ευέλικτος-ανανεωμένος με προσανατολισμό στις αστικές αναπλάσεις που θα αποτελέσουν τον ιμάντα για τον μετασχηματισμό της μητροπολιτικής περιοχής.

Οι χωροθετήσεις και οι σχεδιασμοί πρέπει να εξετάζονται στο πλαίσιο μιας “μητροπολιτικής αυτοδιοίκησης” και όχι κατά το δοκούν ανά φορέα, ανά ΟΤΑ.

Η περιοχή των κεραμείων Αλλατίνη, οι μεγάλες δημόσιες εκτάσεις των Λαχανόκηπων και δυτικής Θεσσαλονίκης με το δυτικό τόξο, η απόδοση κι αξιοποίηση των στρατοπέδων αποτελούν το προνομιακό πεδίο ώστε να εξελιχθεί ένας ευρείας έκτασης υλοποιήσιμος σχεδιασμός με χαρακτηριστικά αστικής και κοινωνικής συνοχής.

Η αξιοποίηση επίσης της δημόσιας γης, με τη θεσμοθέτηση “τράπεζας γης”, θα δημιουργήσει προϋποθέσεις για ανάπτυξη της περιαστικής περιοχής και για την υλοποίηση προγραμμάτων στις πυκνοδομημένες περιοχές.

Η ανάπτυξη της κεντρικής περιοχής της ΔΕΘ, σε συνάρτηση με την δημιουργία του νέου εκθεσιακού κέντρου, ο ανασχεδιασμός της θαλάσσιας ζώνης, η βελτίωση της αστικής κινητικότητας και της εικόνας της πόλης πρέπει να αποτελέσουν προτεραιότητα.

Ταυτόχρονα και κατά προτεραιότητα πρέπει να επικεντρώσουμε την προσπάθεια μας στην άμεση αξιοποίηση των βασικών συγκριτικών πλεονεκτημάτων της

Θεσσαλονίκης που μπορούν να αποτελέσουν την ουσία της αναγέννησης της και συγχρόνως τους πυλώνες της οικονομικής της ανάπτυξης:

το Λιμάνι, η Διεθνής Έκθεση, τα δυο Πανεπιστήμια, η Ζώνη Καινοτομίας και ο Πολιτισμός.

Αυτοί είναι οι άξονες που συνδέουν τη Θεσσαλονίκη με το παρελθόν της και την προσανατολίζουν στο μέλλον της. Αυτοί είναι οι τομείς που πρέπει να αναδειχθούν σε στρατηγικές επιλογές για την ανάπτυξη της, με κυρίαρχο γνώμονα την ευημερία των πολιτών της.

Οι βασικοί αυτοί πυλώνες απαιτούν την μέγιστη δυνατή συναίνεση των φορέων, συγκεκριμένη στόχευση, υπεύθυνη, και αποτελεσματική οργάνωση, άμεσες και συντονισμένες ενέργειες, ώστε να αποτελέσουν τον πυρήνα του νέου σχεδιασμού για την τοπική οικονομική ανάπτυξη.

Έτσι μόνον θα συμβάλουν στην ευημερία και στη βελτίωση του επιπέδου ζωής, θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας, νέες ευκαιρίες απασχόλησης που θα αναζωογονήσουν τις ελπίδες των νέων ,των πολιτών.

Για να συμβεί όμως αυτό πρέπει να ανοίξουν τα παραθυρόφυλλα της δημαρχίας, να μπει φρέσκος αέρας και να αλλάξει επιτέλους η σελίδα στην Διοίκηση του Δήμου μετά από ¼ του αιώνα...

Ο Δήμος πρέπει να αντικρύσει την πόλη, τις γειτονιές, τους πολίτες.

Γ.

Ο Δήμος πρέπει να αποκτήσει αποτελεσματική οργάνωση και αξιόπιστους μηχανισμούς. Αποκεντρωμένα και μεθοδικά να γίνεται η διοικητική και οικονομική του διαχείριση, ώστε να υπάρχει πλήρης διαφάνεια , δυνατότητα άμεσου απολογισμού και κυρίως υλοποίησης έργων και δράσεων σε όλα τα διαμερίσματα, σε όλες τις γειτονιές.

Πρέπει να επιδιωχθεί η ανασυγκρότηση και αναζωογόνηση της κάθε γειτονιάς.

Στόχος μας είναι, με σχέδιο και πρόγραμμα να αναμορφώσουμε, να δώσουμε σύγχρονη υπόσταση στη γειτονιά , να ανταποκριθούμε στις ανάγκες των λησμονημένων Θεσσαλονικέων στην Τούμπα, στην Άνω Πόλη, στη Ξηροκρήνη.

Μιλώντας για το όλο ή για τμήματα της πόλης, πρέπει να αναζητήσουμε τα εκφραστικά εργαλεία για ανάταξη και αναδημιουργία της μητροπολιτικής Θεσσαλονίκης.

Απαιτείται συλλογική δέσμευση για ένα μεταρρυθμιστικό σχέδιο, ένα προγραμματικό μοντέλο διοίκησης.

Πρέπει να χρησιμοποιήσουμε την αρχιτεκτονική και τον πολιτισμό για την αναμόρφωση της πόλης. Σε αυτό το περίγραμμα πολιτικών να ιδωθεί και η **πάνω πόλη** σε διάλογο με την κάτω πόλη και σε επικοινωνία με την “άλλη” πόλη.

Για πολλά χρόνια λοιπόν και η Άνω Πόλη βρίσκεται κατά καιρούς στο επίκεντρο, αναλαμβάνονται πρωτοβουλίες, υλοποιούνται παρεμβάσεις πλην όμως όπως συμβαίνει συχνά, τα προβλήματα επιτείνονται και οι επιλύσεις εμφανίζονται αλυσιτελείς.

Υπάρχουν θέματα και αποφάσεις που φαίνονται απλά και αυτονόητα, πλην όμως μπορούν να αλλάξουν καθοριστικά την δύσκολη καθημερινότητα μας.

Πόσες φορές δεν έχουμε αναρωτηθεί γιατί ο Δήμος φυτεύει τσιμέντο και όχι δένδρα στις όλο και πιο πυκνοκατοικημένες γειτονιές της πάνω πόλης;

Πόσες φορές δεν αγανακτήσαμε γιατί δεν μπορούμε να περπατήσουμε, να οδηγήσουμε το ποδήλατο, το καροτσάκι, το αυτοκίνητο, στους στενούς έτσι κι αλλιώς δρόμους, παραμελημένους στη τύχη τους;

Πόσο συχνά δεν σκεφτόμαστε ότι αν το πρόβλημα της στάθμευσης είναι το πρόβλημα αιχμής για όλη την πόλη, στην άνω πόλη είναι σε απελπιστική κατάσταση;

Πόσο συχνά συζητούμε/συνειδητοποιούμε ότι μέρα με τη μέρα η γειτονιά μας υποβαθμίζεται αντί να βελτιώνεται, ότι τα αιτήματά μας αγνοούνται ή δεν ακούγονται;

Πόσες στιγμές δεν αισθανθήκαμε αποκομμένοι από τις βασικές υποδομές της υπόλοιπης πόλης π.χ αστική συγκοινωνία, υποδομές σε κλίμακα γειτονιάς;

Εν τούτοις ολοκληρώθηκε μια «τριλογία» θεσμικών ρυθμίσεων:

η συμπλήρωση – βελτίωση των όρων δόμησης

ο χαρακτηρισμός διατηρητέων

και

η εκ νέου τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου.

Με αυτό το δεδομένο, πρέπει να αντιμετωπιστούν προβλήματα που χρονίζουν, που αναφύονται ή παραμένουν στα αζήτητα.

Προβλήματα όπως :

-Ο καθορισμός χρήσεων γης

-Η μελέτη κυκλοφοριακών ρυθμίσεων και η άμεση αντιμετώπιση του προβλήματος της στάθμευσης

-Η ανάπλαση των τειχών με αρμονική συνύπαρξη των προσφυγικών κτισμάτων

-Η λήψη μέτρων κι άσκηση συγκεκριμένης πολιτικής για βιώσιμη, διατήρηση/ αποκατάσταση/ επανάχρηση των διατηρητέων κτιρίων,

είναι προβλήματα που πρέπει διεξοδικά να συζητηθούν και να αποτελέσουν μέρος μιας ολοκληρωμένης πολιτικής.

Την ίδια όμως στιγμή θέματα όπως: Ο πολίτης «ενεργός πολίτης» και ο κάτοικος συμμετοχος στη γειτονιά, η διαχείριση του δημόσιου χώρου, το πρόγραμμα άμεσων παρεμβάσεων – τεχνικών έργων, η υλοποίηση των μελετών για τις διαδρομές κι αρχαιολογικούς περιπάτους, η επέκταση του προγράμματος των πεζοδρομήσεων, ο έλεγχος του δημοσίου χώρου, ο αστικός διάκοσμος κι εξοπλισμός, η ανάπτυξη του αστικού πρασίνου παντού στην Άνω Πόλη, η αποφυγή απερίσκεπτων ασφαλτοστρώσεων πάνω σε κυβόλιθους, η απάλειψη του δάσους των κεραιών κ.λ.π. είναι θέματα της δημοτικής αρχής και της δημοτικής κοινότητας.

Θεωρώ σημαντικό το θέμα της φύτευσης κι ανάπτυξης δένδρων, αφού οι γειτονιές της άνω πόλης είχαν αυλές με φυτά, θάμνους, λουλούδια, γιασεμιά και ανθρωπιά. Η εν γένει "αστική ανάπτυξη" που ισοπεδώνει τα πάντα ώστε είτε είμαστε στην οδό Εγνατία η στην οδό Μουσών να είναι το ίδιο, εκλύει κινδύνους, που βάζει σε δοκιμασία και αυτά τα ίδια τα έργα, που μπορούν να γίνουν στοιχείο αναβάθμισης της περιοχής. Η πρόβλεψη στοιχείων αστικού εξοπλισμού (φωτιστικά- εσοχές/θέσεις για κάδους απορριμμάτων /δίκτυα διαφόρων οργανισμών, ώστε να αποφεύγονται εκσκαφές)πρέπει να αποτελέσουν ουσιαστικό στοιχείο αναβάθμισης.

Από την άλλη πλευρά η εκρηκτική οικοδόμηση με πλήρη απουσία πολιτικής στάθμευσης οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε αδιέξοδο. Πρέπει να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα τώρα το θέμα διερχόμενη κυκλοφορία, στάθμευση με επικαιροποίηση της κυκλοφοριακής μελέτης και άμεσες υλοποιήσεις.

Επομένως η ολοκληρωμένη πολιτική διαχείρισης του χώρου, από τους αρμόδιους δημόσιους φορείς, απαιτεί άμεσες ενέργειες – δράσεις και στοιχειοθέτηση ενός σαφούς και ρεαλιστικού προγράμματος τόσο στα «θεσμικά προβλήματα» όσο και στα «τρέχοντα» που άπτονται επί των καθημερινών θεμάτων.

Σημαντικό ζήτημα που πρέπει να διαπερνά τις πολιτικές του Δήμου συνδέοντας τις υποδομές, τον πολιτισμό και την οικονομία της πόλης, με την άνω πόλη είναι το τρίπτυχο:

- ιστορικές διαδρομές
- δίκτυα μνημείων
- τοπική οικονομία /υπηρεσίες / αγορά και τουρισμός.

Ο Δήμος οφείλει να συντονίσει –με χρονοδιάγραμμα-τα θέματα αυτά κι επιτέλους να βρεθεί η επίλυση στο πρόβλημα Άνω Πόλη.

Η προσπάθεια αυτή απαιτεί γνώση, αποτελεσματική δράση. Απαιτεί δουλειά για να αποκτήσει η Θεσσαλονίκη καινούρια ταυτότητα και οι άνθρωποι της ελπίδα.

